

Двадесет и втори европейски колоквиум по арахнология

Павел СТОЕВ

Едно значимо научно събитие – Двадесет и вторият европейски колоквиум по арахнология – развълнува българската зоологична гилдия през горещото лято на 2005 г. От дълги години в страната не бе провеждан зоологичен симпозиум, който да събере на едно място учени от толкова много европейски (и не само) страни. В дните между 1 и 6 август благоевградчани станаха свидетели на едно интересно явление – градът изведнъж се напълни с хора, носещи еднакви фланелки, украсени с паяка *Uroctea durandi*. Те оживено разговаряха помежду си за скорпиони, паяци, сенокосци и техните родственици.

Организиран от Института по зоология (ИЗ) и Националния природонаучен музей (НПМ) с помощта на Европейската асоциация по арахнология, Колоквиумът бе поредното доказателство за това, че българската арахнологична школа е на високо ниво и заслужава да бъде домакин на подобно престижно мероприятие. За място на срещата бе избран Американският университет в Благоевград, който предостави добре оборудваната си конферентна зала и осигури технически представянето на докладите.

Общо 95 делегати от 27 страни уважиха симпозиума, като най-много участници имаше от Германия (11), Белгия (11), България (8), Англия (6), Испания (5) и Швейцария (5). По-малобройни или единици бяха гостите от Австрия, Гърция, Дания, Индия, Италия, Казахстан, Македония, Португалия, Румъния, Русия, САЩ, Словакия, Словения, Турция, Украйна, Унгария, Финландия, Франция, Холандия, Чехия и Швеция. Сред присъстващите заслужава да бъдат споменати изтъкнатите арахнолози г-р Volker Mahner - директор на Природонаучния музей в Женева, проф. Joachim Naurel от Института по екология към Техническия университет в Берлин, г-р Peter van Helsdingen от Природонаучния музей в Лайден, проф. Jean-Pierre Maelfait от Института по опазване на природата в Брюксел и проф. Jan Vucnar от Карловия университет в Прага. Научни доклади и постери бяха представени в почти всички области на арахнологията, но най-многобройни бяха тези с таксономична, филогенетична, зоогеографска и екологична насоченост. Сред тях заслужава да бъдат отбелязани докладите на г-р Jason Dunlop от Природонаучния музей в Берлин, който представи обобщен анализ на еволюцията на паякообразните животни, и тези на Dr. Matjaž Kuntner от Института по биология в Любляна, който анализира систематиката и еволюцията на тропическите нимфалидни паяци. Нови за науката видове паяци, опилони и скорпиони бяха съобщени от Европа, Африка и Азия.

В заключителния ден на срещата с едноминутно мълчание бе почетепа паметта на един от най-видните европейски зоолози – проф. Konrad Thaler от Университета в Инсбрук, който в продължение на 40 години изследва високопланинските животни и публикува множество статии върху систематиката на паяците. Вестта за неочакваната му смърт само броени дни преди започването на срещата дълбоко натъжи всички неговии колеги и приятели, пристизнали с надеждата, че ще го видят отново.

Тежестта по организацията на Колоквиума падна изцяло на плещите на главния организатор – доайнът на българската аранеология г-р Христо Делчев (ИЗ) – и неговата „канадска полиция“, както нарича той екипа си от по-млади сътрудници. Съ-председател на срещата бе г-р Петър Берон (НПМ), който въпреки голямата си ангажираност като заместник председател на Народното събрание, намери време да участва в подготовката му, а също така и да отпрати приветствено слово към делегатите. В организацията взеха дейно участие и г-р С. Лазаров, г-р Г. Блазоев, г-р М. Лангуров, г-р Т. Любомиров, г-р С. Абджиев (всички от ИЗ-БАН), г-р В. Пенева (ЦАОЕ-БАН), г-р П. Митов (Биологически факултет на СУ), г-р П. Стоев, Б. Петров и С. Тошева (НПМ-БАН), Р. Георгиева и А. Пулев (Исторически музей в Благоевград).